

ОДБРАНА

Магазин Министарства одбране и Војске Србије

„Одбрана“ наставља традицију „Рајника“, првог војног листа у Србији, који је изашао 24. јануара 1879.

Издавач

Медија центар „ОДБРАНА“
Београд, Браће Југовића 19
medijacentar@mod.gov.rs

Директор

Стевица С. Карапанџин, пуковник

Главни и одговорни уредник

Владимир Почуч, потпуковник

Заменик главног уредника

Александар Петровић, капетан

Уредници

Мира Шведић, Душан Глишић

Новинари

Сања Анђелковић

Владимир Вјештић

Мирјана Крстовић, поручник

Биљана Миљић

Стални сарадници

Станислав Арсић, др Себастиан Балаш,
др Славиша Влацић, Милосав Ц. Ђорђевић,
др Милан Миљалковски, др Зоран Миладиновић,
др Миљан Милкић, Будимир М. Попадић,
Никола Остојић, Александар Радић, Влада Ристић,
Драгана Барјактаревић

Дизајн и прелом

Енес Међедовић (ликовни уредник),
Станислава Струњаш, Марија Марић,
Слободан Михаиловић (технички уредници)

Фотографија

Стефана Савић (уредница),
Даримир Банда, Душка Стефановић,
Јово Мамула (фото-репортери)

Језички редактор

мр Наташа Николић, Слађана Мирчевски

Коректор

Слађана Грба

Секретар редакције

Татјана Шућин

Документација

Горан Станковић (фото-центар)

ТЕЛЕФОНИ

Директор 3241-258; 23-809

Главни и одговорни уредник 3241-257; 23-808

Секретар редакције 3201-809; 23-079

Прелом 3240-019; 23-583

Маркетинг 3241-026; 3201-765; 23-765

Претплата 3241-009; 3201-995; 23-995

ТЕЛЕФАКС 3241-363

АДРЕСА

11000 Београд, Браће Југовића 19

odbrana@mod.gov.rs

redakcija@odbrana.mod.gov.rs

www.odbrana.mod.gov.rs

Жиро-рачун

840-312849-56 МЦ „Одбрана“

Претплата

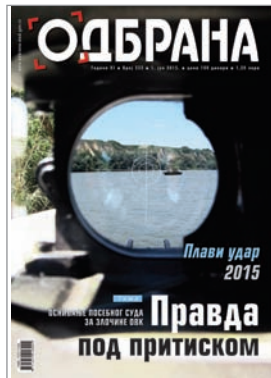
За припаднике МО и Војске Србије преко РЦ
месечно 160 динара. За претплатнике преко
Поштанске штедионице месечно 180 динара.

Штампа „ПОЛИТИКА“ АД, Београд,
ISSN 1452-2160

Магазин излази сваког 1. и 15. у месецу

„Одбрана“ је члан
Европског удружења
војних новинара

БРОЈ 233

На полигону
„Тител“, на реци Тиси,
припадници Речне
флотиле извели су
тактичку вежбу
с бојевим гађањем

Снимио

Будимир М. ПОПАДИЋ

Специјални прилог 120

ВОЈНЕ ЗАСТАВЕ

20

„Плави удар 2015“ ВАТРЕНИ ШТИТ

23

Мултинационална
цивилно-војна вежба

„БАЛКАНСКИ ОДГОВОР“

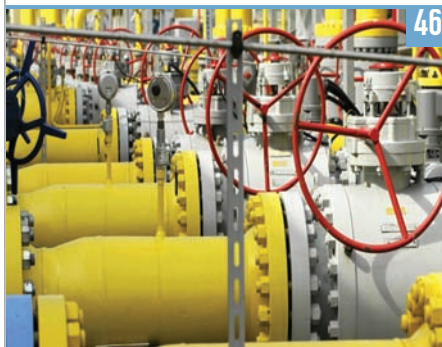
26

Меморијална регата
„Зоран Радосављевић“

ВИТЕЗУ У ЧАСТ

46

Енергетски рат
и стабилност Балкана

ГАСОВОД ПАЛИ РЕГИОН

- 8 Оснивање посебног суда за злочине ОВК
ПРАВДА ПОД ПРИТИСКОМ
- 16 Пуковник Љубиша Ђоловић, командант
Бригаде везе
НЕОПХОДНИ ПОПУТ СОЛИ
- 28 Инжињеријски батаљон Треће бригаде
ПРВИ ГДЕ ЈЕ НАЈТЕЖЕ
- 32 Пуковник доц. др Зоран Рајић, директор
Војнотехничког института
У СУСРЕТ „ПАРТНЕРУ”
- 34 Трајни и савремени изазови
за војне лидере
МОРАЛ У РУКАМА ВОЈНИКА
- 38 Програм „Наука за мир и безбедност”
САРАДЊОМ ДО ИНОВАЦИЈА
- 40 Драгана Лазаревић,
сестра године на ВМА
ФОРМУЛА УСПЕШНОСТИ
- 42 Рехабилитација Драже Михаиловића
БОЈНО ПОЉЕ СЕЂАЊА
- 50 Слађана Зарић, ауторка документарних
филмских остварења
ФИЛМОВИ КОЈЕ ДИШЕМ
- 56 Надежда Петровић (2)
ОСНИВАЊЕ КОЛА
СРПСКИХ СЕСТАРА
- 59 Битка на Чегру – од мита до стварности
НЕСЛОГА ИЛИ НЕМОЋ
- 60 Отворено првенство Србије
у практичном стрељаштву
БРЗИНА, СНАГА И СПРЕТНОСТ

Реч уредника

Увод у безличност

5

Колико смо пута у току професионалне каријере, без обзира на дугогодишње радно, наравно и животно искуство, комуницирајући са колегама док износимо мишљење о ономе чиме се свакодневно бавимо, добијали зачуђујуће, али уобичајене одговоре – Не смеш то да кажеш, знаш добро да шеф не мисли тако... Познато ти је, ваљда, да то не треба да питаш. Или, само кратко – Ма не таласај!

Зато смо, неретко, били принуђени да и „по своје мишљење” одлазимо вишим инстанцама, не размишљајући куда то води, уверени да пристанак на то не значи, нужно, и мањак личног интегритета. Тако се почињало... Сходно позицији на хијерархијској лествици, више или мање се безуспешно објашњавало да се нешто не ради у складу са захтевима струке. Скоро по правилу, оспоравало се право на мишљење и став, без обзира на ваљане аргументе, иако се никада у питање нису доводила војничка наређења.

А онда су, коначно, „прележане” све те „дечије болести”. (Не)оправдано се напредовало у служби и све ређе говорило оно што се мисли, радило онако како се сматрало да треба, а чешће климало главом, потврђујући да су претпостављени непогрешиви и увек у праву. Професионали полет, креативност, енергија, свакако и потреба да се мења оно што се променити може, лагано се исцрпљивала. Такве „мале срамоте” препознавале су се при сваком погледу у огледало. И свуда окол.

Тек изнутра, у „дубини душе људске” плашила је још поражавајућа „слика”. Уз свест да и амбиције пресахну, несвесно се пристајало на неостваривање људских потенцијала. Био је то увод у сопствену безличност. И кад год би започињао повратак из тако „залеђеног” стања ума, уз чврсту решеност да се изнова „оживи”, претицали су људи без става, још једни у низу полтрона, који су прецењивали своје могућности. Били су најчешће за корак успешнији. Све бескомпромиснији. Али, ипак, своје немоћне моћи, речју незнање и духовну беду, нису препознавали.

Послушност, иначе пожељна војничка врлина, постала је, нажалост често, синоним за покорност, то пажљиво неговано и културолошко и друштвено постигнуће у нас. Препознатљив манир и у читавом свету. Није донела ни остварење циљева, нити „дебље” новчанике. Све више се „пресавијало”, бирократизовало и уподобљавало мишљење, уз оправдање да се задаци извршавају понизно и часно, уз поштовање војничке хијерархије и субординације. Непогрешиво је страдала струка.

У таквом одсуству критичке мисли, поготово размене идеја, пуком пристајању на једноумље, страху од сваке изговорене речи, не може настати ништа ново, вредно пажње. Човек је створен да мисли и промишља. Да разговара. У томе се огледа његово достојанство и величина. А разговор је увек и говор са собом и са другима. Јер само у сусрету различитих уверења, заједнички именовани воде напретку. „Можда ви и знате да летите”, забележио је Мирослав Антић, „али још нисте пробали на све могуће начине.” Стога, будимо упорни, и покушајмо! Упркос свему... ■

Владимир ПОЧУЧ